

9 januari 1966

Landskampioen sterft in het harnas

Feyenoorder ben je voor het leven. Dit geldt voor supporters, maar zeer zeker ook voor veel spelers. Mannen die bij de club successen hebben gevierd, al dan niet in combinatie met mindere tijden, blijven zich vaak voor altijd verbonden voelen met dat magische rood, wit en zwart.

Spelers uit de begintijd voelen zich al helemaal Feyenoorder in hart en nieren. Zij hebben van nabij meegemaakt hoe de club zich al knokkend een weg baande naar de top van het Nederlandse voetbal. Sterker nog: zij hebben er een actieve bijdrage aan geleverd. En dat scheidt een band voor de eeuwigheid. “Feyenoord forever”, zouden we tegenwoordig zeggen, in goed Nederlands. Of: “I’m Feyenoord till I die.”

Een van die mannen van het vroege uur is de in Numansdorp geboren Piet Notenboom. Hij is een verdediger die als linksback, maar ook als rechtsback uit de voeten kan. Altijd spelend op karakter. Piet is al een “multifunctionele voetballer” ver voordat deze term ooit zal worden uitgevonden. In 1921 maakt hij deel uit van het elftal dat promoveert naar de eerste klasse, het hoogste voetbalniveau in ons land. Hij is dan linksback. Drie jaar later is hij vaste keus in de ploeg die Feyenoords allereerste landstitel veroverd. Als rechtsback.

Dat eerste landskampioenschap, in 1924, kent een heroïsche ontstaansgeschiedenis. Concurrent Stormvogels is al uitgespeeld, als Feyenoord nog twee wedstrijden moet afwerken. Alleen als beide duels worden gewonnen, mag de ploeg zich kronen tot 's lands beste. De twee beslissende wedstrijden worden binnen 24 uur afgewerkt. Op Eerste Pinksterdag speelt Feyenoord in Enschede tegen de gelijknamige Sportclub. Een dag later wacht in een stampvol stadion aan de Kromme Zandweg het Groningse Be Quick als tegenstander.

In Enschede begint de wedstrijd drie kwartier later dan gepland vanwege een gigantische wolkbreuk. Het veld is nauwelijks bespeelbaar, maar de scheidsrechter laat toch aftrappen. Feyenoord begint behoorlijk gehandicapt aan het duel, omdat steraanvaller Kees Pijl ontbreekt. Hij neemt deel aan de Olympische Spelen in Parijs. Pijl wordt in Enschede vervangen door Gerrit Groenenboom. Hij moet zich in de rust op zijn beurt laten vervangen door Puck van Heel.

Het is alsof de voorzienigheid het zo heeft gewild: Puck van Heel wordt de held van de middag. Feyenoord wint met 0-2, en Puck neemt op het kletsnatte veld beide doelpunten voor zijn rekening. Piet Notenboom is door het dolle heen. Hij is een van de eersten die Puck na de wedstrijd feliciteert.

Aan de Kromme Zandweg maakt Feyenoord het karwei de volgende dag af. Be Quick wordt met 3-1 verslagen door doelpunten van Van Heel (wéér hij), Adriaan Koonings en Jan Petterson. Feyenoord is landskampioen, voor het eerst in de historie. Reeds zestien jaar na de oprichting is de club erin geslaagd om het hoogst haalbare te bereiken. Het vervult Rotterdam-Zuid met grote trots. Piet Notenboom, Puck van Heel en al hun ploeggenoten worden als ware helden toegejuicht. Hun namen worden met gouden letters bijgeschreven in de annalen van de club.

COLLECTIE PAUL GROENENDIJK

Feyenoord is in die tijd als een hechte familie. Er is veel armoede, en waar nodig helpen de clubleden elkaar. Piet Notenboom is iemand die een financieel steuntje in de rug zo nu en dan goed kan gebruiken. Sponsor Jac. Barzilaij is voor Piet en zijn medespelers een soort suikeroom. Op wedstrijddagen nodigt 'Ome Sjaak' de jongens vaak uit om op zijn kosten wat te gaan drinken in café-restaurant De Spil. Deze roemruchte horeca-uitspanning ligt op een steenworp afstand van het stadion aan de Kromme Zandweg.

“Die goeie ouwe Barzilaij zei na afloop van de wedstrijd: ‘Ga maar gauw een pilsie drinken in De Spil’. En daar waren er altijd wel een stuk of wat die dan aan mij vroegen: Kunnen we mee, bij jou thuis een stukje eten?”, kan Marie Pijl, de vrouw van Kees, zich later herinneren. Piet Notenboom is een van degenen die met enige regelmaat aan de echtgenote van zijn ploeggenoot vraagt of hij misschien een hapje mag mee-eten. Marie Pijl omschrijft Piet als “een arme havenarbeider die een tweeling had gekregen”. Ook Piets vrouw moet werken “om het geld bij elkaar te lappen”, zoals Marie zegt. “Ach, je leefde als zusters en broers met elkaar.”

Nadat hij met voetballen is gestopt, kan Notenboom Feyenoord niet loslaten. Hij is een vaste bezoeker van de thuiswedstrijden, en is op zondag 9 januari 1966 daarom vanzelfsprekend van de partij als Ajax op bezoek komt. Het stadion aan de Kromme Zandweg is dan al lang en breed ingeruild voor De Kuip, die vandaag stijf is uitverkocht. Buiten de hekken staan talrijke supporters zonder kaartje die ten einde raad mensen aanspreken in de hoop alsnog een toegangsbevijs te bemachtigen. Het is in vrijwel alle gevallen tevergeefs. Wie eenmaal een kaartje voor deze kraker in bezit heeft, staat het onder geen beding meer af.

De omstandigheden zijn die dag niet ideaal. De ondergrond is bevroren, het veld is glad. En dan staat er ook nog een gemene oostenwind. Beide ploegen spelen voorzichtig, bang als de spelers zijn om op de harde grasmat geblesseerd te raken. De rivalen zijn aan elkaar gewaagd, de spanning is om te snijden.

In de 65ste minuut komt Feyenoord op voorsprong via een doelpunt van rechtsbuiten Henny Weering. Even denkt de thuisploeg de wedstrijd over de streep te kunnen trekken en de Amsterdammers met een nederlaag naar huis te kunnen sturen. De zenuwen gieren Piet Notenboom en alle andere supporters in het stadion door de keel. Maar tien minuten na de treffer van Weering is het alweer gelijk, als

namens Ajax Johan Cruijff weet tegen te scoren. Hans Kraaij heeft het 18-jarige Amsterdamse talent vrijwel de gehele wedstrijd in zijn zak, maar “Johnny Cruyff”, zoals hij in de krant wordt genoemd, heeft aan één moment genoeg om de gelijkmaker te laten aantekenen. Zowel Feyenoord als Ajax schiet vandaag een keer op de paal, maar het blijft bij 1-1.

Direct na afloop van de wedstrijd ontstaat paniek in het vak waar Piet Notenboom de wedstrijd heeft gevolgd. De oud-speler wordt onwel. Omstanders ontfermen zich over hem, en ook medici schieten te hulp. Maar al snel slaat de stemming om van paniekerig naar verdrietig en bedroefd. Aangeslagen zien ooggetuigen dat de verleende eerste hulp niet heeft mogen baten. Piet Notenboom, een van de helden van Feyenoords eerste uur, overlijdt ter plekke, op de tribune, in het stadion van zijn club.

Piet Notenboom speelt 133 competitie- en drie bekerwedstrijden voor Feyenoord. Hierin scoort hij twee keer. Hij zal voor altijd worden herinnerd als de stoere verdediger die met Feyenoord promotie naar de hoogste voetbaldivisie afdwingt, en die drie jaar later ook van de partij is als de allereerste landstitel wordt veroverd. Daarmee heeft hij een permanente en eervolle plek in de clubgeschiedenis verworven. ⚽